

nostris regibus vel imperatoribus ecclesie sancti Ferrucii in Bleidenstat sunt condonata et liberaliter in eius potestatem transfusa in villis videlicet prediis curtibus mancipiis agris terris cultis et incultis vineis pratis silvis pascuis venationibus piscationibus decimationibus et in diversis utensilibus (sic!)¹, que dici aut nominari possunt, hoc nostre auctoritatis precepto noviter confirmamus, per quod iubemus, ut prefata ecclesia omnes has res in quibuscunque locis et comitatibus sitas cum immunitate a theloneo in alveis Reni et Meni² pleno iure habeat teneat atque possideat in futurum. Et ut hec nostre confirmationis auctoritas omni evo stabilis permaneat et inconversa, hanc cartam inde conscriptam manu propria, ut infra videtur, corroborantes sigilli nostri impressione iussimus signari.

Burcardus cancellarius vice Bardonis archiepiscopi et³ archicapellani recognovit.

Datum III. kal. febr. indict. II, anno dominice incarnationis MXXXIIII, anno au-

— bona, quae ab antecessoribus nostris regibus vel imperatoribus Wormatiensi ecclesiae — — sunt condonata et liberaliter transfusa in decimationibus videlicet terris cultis — —
vgl. DO III. 188.

— et in diversarum rerum utensilibus —

Sch. 53. — easdem res praenominatas hoc nostrae auctoritatis praecepto noviter confirmamus, per quod iubemus, ut praefato —

vgl. DH IV. St. 2602.

Sch. 53. Et ut haec nostre confirmationis auctoritas — (vgl. DH II. 419).

Sch. 58. — stabilis et inconversa omni aevo permaneat, hanc cartam inde conscriptam manu propria, ut infra videtur, corroborantes sigilli nostri iussimus impressione signari (!).

Kr. 72. Burchardus cancellarius vice Bardonis archicapellani recognovit.

Datum III. kal. feb. indictione II, anno dominice incarnationis MXXXIV, anno

1) Diese Form findet sich entgegen dem Original auch in dem Abdruck des DO II. 227 bei Lünig (aus Hund - Gewold), vgl. oben S. 719 N. 2.

2) Vgl. D. Friedr. I. St. 4471 in Schott H. 47 n. 91 (gedr. Bodmann, Rheing. Alterth. S. 177) mit Zollfreiheit 'per alveum Reni vel Mogi'.

3) Das 'archiepiscopi et' ist willkürliche Zuthat des Fälschers und kommt in dieser Form in den DD. Konrads II. sonst nicht vor. Vgl. Bodmanns Fälschung DK II. St. 2055 (Bodmann, Wahlstätte Konrads II. S. 41 ff).